

§ 250.

Den Hjælp, som Opholdskommunen maatte yde til Betaling af Insulin, Leverpræparater eller andre lignende *livsvigtige Præparater*, udover hvad der maatte blive betalt af Sygekassen i Henhold til Lov om Folkeforsikring § 18, Stk. 1, Nr. 4, eller af Kommunen i Henhold til nærværende Lovs § 244, Stk. 4, og § 248, Stk. 4, betragtes i Trangstilfælde som Sygehjælp, naar de omhandlede Præparaters Anvendelse af en Læge erklæres for nødvendig for vedkommende Patient.

Forsorg for abnorme, vanføre m. fl.

§ 251.

Forsorgen for de sindssyge eller aandssvage, der maa anses som farlige for den offentlige Sikkerhed, vedrører ikke denne Lov, men sker efter de hidtil gældende Regler paa Grundlag af Dom eller Overøvrighedsresolution. Udgifterne ved denne Forsorg afholdes af Statskassen.

§ 252.

Stk. 1. Det sociale Udvalg drager i Trangstilfælde, naar det modtager Henvendelse fra de nærmeste om at tage sig af en *sindssyg* Person, eller naar Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning, snarest muligt Omsorg for, at det ved Lægeundersøgelse afgøres, om det maa anses for uforsvarligt, at paagældende ikke indlægges til Behandling paa et Sindssygehospital, enten fordi den syge er farlig for sig selv, eller fordi Udsigterne for hans Helbredelse væsentlig vil forringes, hvis Indlæggelse ikke finder Sted. Saafremt vedkommende Læge skønner, at Indlæggelse bør finde Sted, retter Udvalget herom Henvendelse til vedkommende Sindssygehospital. Det paahviler Udvalget i fornødent Fald at bistaa ved Indlæggelsens Iværksættelse og at drage Omsorg for Patientens forsvarlige Forsorg i Tiden, indtil Indlæggelse paa Hospitalet finder Sted.

Stk. 2. Det offentlige skal i Trangstilfælde, dog kun indtil vedkommende maatte kunne faa Invalidrente, Aldersrente eller Underhold efter §§ 247 eller 248, yde Hjælp til Underhold for en Familie, hvis Forsørger er Patient paa et Sindssygehospital eller af dette er anbragt i kontrolleret Familiepleje. Denne Hjælp kan dog ikke overstige, hvad der kunde være ydet Forsørgeren som Invalidrente eller, hvis han er over 65 Aar, som Aldersrente.

§ 253.

Efter en Patients Udskrivning fra Sindssygehospital skal det sociale Udvalg i hans Opholdskommune efter vedkommende Overlæges Indstilling være berettiget til i Trangstilfælde at understøtte ham med Familie i indtil 3 Maaneder, saafremt det kan antages, at saadan Understøttelse er af væsentlig Betydning for hans Tilbagevenden til Arbejde eller for at undgaa, at økonomiske Bekymringer virker nedbrydende paa hans genvundne Helbred.

§ 254.

Stk. 1. Det sociale Udvalg drager i Trangstilfælde, naar det modtager Henvendelse fra de nærmeste om at tage sig af en *aandssvag* Person, eller naar Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning, snarest muligt Omsorg for, at det ved Lægeundersøgelse afgøres, om det maa anses for uforsvarligt, at paagældende ikke inddrages under Aandssvageforsorg, enten fordi den aandssvage er farlig for sig selv, eller fordi hans hele Tilstand eller de Forhold, hvorunder han lever, tilsiger det. Saafremt vedkommende Læge skønner, at saadan Inddragelse bør finde Sted, retter Udvalget herom Henvendelse til vedkommende Aandssvageanstalt. Det paahviler Udvalget i fornødent Fald at bistaa Aandssvagevæsenet